

Велика подяка працівникам Соціально-психологічного центру

Перший раз в прийшла в Соціально-психологічний центр Славутича в 2007 році у зв'язку з тим, що художник Дитячої школи мистецтв вирішила створити організацію із захисту тварин та запросила всіх небайдужих. Таким чином, ГО із захисту тварин «ЗОВ», завдяки допомозі Соціально-психологічного центру м. Славутич, була створена. Правління ГО «ЗОВ» доручило мені просвітницьку роботу з екологічної етики з дітьми. Із дозволу відділу освіти м. Славутич та директорів усіх загальноосвітніх шкіл міста на громадських засадах розпочалися бесіди з екологічної етики, затверджені програмою Міністерства освіти і науки України. Робота тривала. Проводилися конкурси малюнків, віршів, оповідань та фотографій на теми: «Захист тварин у нашому місті», «Земле – любове моя!» та інші. Школярі брали активну участь у цих конкурсах. Щороку від 70 до 260 учасників отримували дипломи, грамоти та подяки, надруковані працівниками Соціально-психологічного центру м. Славутич. У 2010 році була створена ГО «Комітет сприяння реалізації державних програм з виховання дітей «Осяяння», теж не без допомоги Соціально-психологічного центру Славутича. Школярі почали брати участь у конкурсах декламації віршів різними мо-

вами. І знову всі друквані матеріали надав Центр. У 2014 році за допомогою адвоката Л. В. Хусалімової та за підтримки Соціально-психологічного центру Славутича була створена ГО «Товариство підтримки військових «Родина» (фактично – «Комітет солдатських матерів»). Пізніше у приміщенні Соціально-психологічного центру Славутича почав працювати філіал Чернігівської волонтерської організації «Альфа-допомога», до якої увійшла частина волонтерів Славутича. Й усім Соціально-психологічний центр надав притулок. Тут проводилися зібрання членів ГО «Родина», волонтерів із психологами, військовими АТО, міським головою, медичними працівниками тощо.

Про необхідність допомоги демобілізованим воїнам АТО знали іноді лише волонтери, які звернулися до фахівців Центру по допомогу. І психологи йшли надавати психологічну допомогу додому до нерішучих воїнів. На базі Центру також почали збирати речі, які необхідні людям, що не мають достатку, та воїнам АТО (одяг, взуття, книжки, дитячі іграшки, медикаменти, продукти тощо). Роботи Соціально-психологічного центру Славутича додалося ще й тому, що у «солдатських матерів» та у волонтерів з'явилася потреба звернень до державних уста-

нов. А це – листи, листи і знову листи. Відверто пишу, що діяльність названої організації була би неможливою без колективу досвідчених, із високим рівнем свідомості та людяності працівників Соціально-психологічного центру м. Славутич. Хочу назвати прізвища всіх тих, з ким ми співпрацюємо вже друге десятиліття – це Ю. Ф. Акименко, А. М. Боровик, Л. О. Нелюбова, В. В. Одиниця, І. С. Олекса, Т. С. Сергієнко, А. М. Смирнякова, І. В. Фадеева та деяких колишніх працівників: А. В. Адаменко, М. А. Багнюк, А. О. Малашенко. Склад працівників змінювався. На щастя, нові кадри гарно влилися у колектив – і Центр продовжує плідно працювати. А праця в них дуже непроста. Багато хто з них працює з дітьми, з дорослими людьми, котрі не завжди готові до співпраці, з воїнами АТО. Фахівці часто виїжджають в інші міста для проведення різноманітних заходів. Ці ентузіасти Центру витрачають стільки моральних зусиль, енергії, любові, нервів, що можна сказати – працюють безкорисно! Тому ми так гарно розуміємо один одного!

**А. А. КУПРІЯНОВА,
член правління ГО «Родина»,
волонтер ГО «Славутицьке
об'єднання ветеранів АТО
та УБД»**